s i la Cultura

CONFERÈNCIES

AVUI

ANTONI MARIA SBERT, "Influència de la Reforma Agrària en l'economia espanyola", Centre Internacional d'Intercanvi (Fontanella ,12, pral.), a dos quarts de vuit del vespre.

EMILI CODINA, "La retòrica pacifista davant del monstre bèllic", Club France (Laietana, 37), a dos quarts de vuit del vespre.

VICENÇ DE MORAGAS. "El frontal de Santa Tecla a la Catedral de Tarragona", Centre Excursionista de Catalunya, a les set del vespre.

JOAN P. FABREGAS, "La pugna anglo-americana i la Conferència Econòmica Internacional", Institut de Ciències Econòmiques, Conferència per ràdio, a un quart de nou del vespre.

DEMA

JOSEP PARUNELLA, "Orientació actual de l'Ensenyament", Joventut La Falç a les deu de la nit.

H. FRANCIS VAUGHAN, "Belief and Unbelief in England", Escola Anglesa Vaughan (Portaferrissa, núm. 10), a tres quarts de vuit del vespre.

AMELIA CODORNIU, "El problema de l'ensenyament i de la consciència", Casal de l'Obrer (Lladó, núm. 4), a les nou del vespre.

UN° LLIBRE QUE HA D'ADQUIRIR TOT CATALA

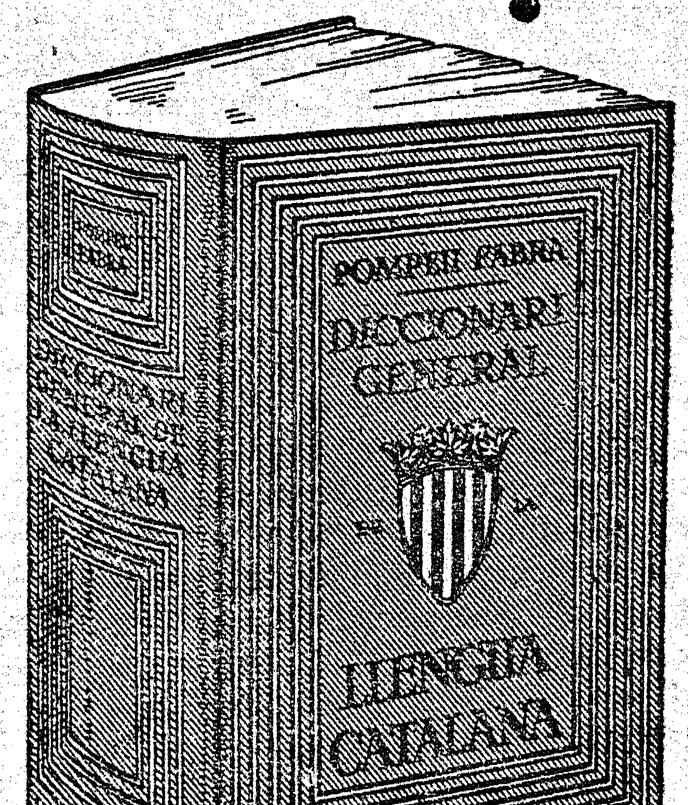

ARTS

FULLS

El pastisser que impulsà l'impressionisme

Hi ha un personatge—no podríem dir "secundari"—de la història de l'impressionisme, injustatament oblidat. Cap a l'acabament del segle XIX, els impressionistes passaven una agudíssima crisi. Monet, Renoir, Vazille, Sirley, Manet i Pissarro, mal venien els seus quadros just per a poder menjar. Sirley sobretot, per l'empobriment súbit del seu pare, passà moments d'una gran misèria. Aleshores, la gent anava a les exposicions dels impressionistes a riure, i no cal dir com escassejaven les vendes de quadros; només n'adquirien els amics personals dels impressionistes, les més de les vegades a títol de favor "perquè no es morissin de gana". En aquests moments tan crítics, Guillaumin descobreix al boulevard Voltaire un home excepcional: el pastisser Muret. Muret fa pastissos per guanyar-se la vida, però les seves aspiracions son ben bé d'una altra mena: voldria fer versos, o quadros, o novel.les, i viu en un somniar perpetu. Mentrestant, el seu negoci prospera, i instal.la un restaurant al costat de la pastisseria. En aquest moment apareix Guillaumin en la vida de Muret, i li parla dels impressionistes com d'un semi-déus; Muret desitja fer la coneixença d'aquests heroics pintors i no cal dir com l'avinentesa és aprofitada per Guillaumin. Es presenten tots al restaurant del boulevard Voltaire, es fan amics de Muret, i heus ací que de cop i volta els capdavanters de l'impressionisme veuen solucionat el seu problema: Muret els donarà menjar, i cobrarà amb quadros!...—Ja ric, retirat del negoci, Muret es va trobar propietari d'una valuosa col.lecció de pintures, i voltat d'un ambient exquisidament superior, realitzà el seu somnis es va dedicar a la pintura i a la literatura. I diuen que ho feia força bé.

Pere CALDES.

DEL MÓN DE LES ARTS

"EVOLUCIO DE LA PINTURA POLONESA" Sota aquest títol, donà ahir una conferència a l'Ateneu Barcelonès el senyor Marian Paszkiewicz, agregat consular de la delegació de Polònia a Madrid. Estudià detalladament primer la sobrevivència de l'esperit nacional en els pintors de la Polònia sub-

EL MÓN DE LA CULTU

La lliçó dels ballets russos

ELS ballets russos, per llur complexitat d'espirituals valors, per llur exemprar influència, començos de segle ençà, damunt de les arts, dels costums, de la ideologia, — hauran de figurar en lloc eminent en les futures històries de la cultura d'avui; mentre que d'altres manifestacions preteses culturals, certes voluminoses obres, institucions, acadèmies, càtedres, grups oficials o lliures , es mostraran com a fets negligibles quan no funestos per a la cultura.

Heus ací un aspecte, l'aspecte essencial, dels ballets russos que molts, per ignorància, per limitació d'horitzó mental, i massa sovint per beòcia innata, no han pogut encara entendre. Això no ha privat que, tots amb consciència o en plena inconsciència, no n'hagin rebut influències molt penetrants, i no n'hagin sentit d'una manera o altra la meravella.

Hi han, després, els vius — els rústecs de sempre qui volen fer l'eixerit — els qui fan córrer que el ballet rus ja ha fet a tots; o el volen fer passar com una manifestació espectacular més o menys pintoresca, una revelació local, temporal, i anecdòtica de l'ànima singular d'un determinat país. I els rebentaires professionals—per fer veure que són algú— qui prenen peu d'alguna temptativa no tan reeixida com les altres, d'una error de detall, d'una prova fallida i tot, si voleu, per a fer-ne motiu de condemnació general.

Per altra banda, reduir com fan molts, el comentari dels ballets russos, dintre els límits especials de la teatralitat, o de la música, o de l'escenografia, o de la pintura, o de la pura coreografia és donar-ne visions parcials i per tan equivocades.

El comentari als ballets russos, com a tota cosa ha d'ésser sobretot... filosòfic — ara ja no en resten gaires d'aquella gent nostra única al món, qui descloïen en riure amargat unes lamentables dents d'ase davant d'afirmacions com aquesta. Filosòfic sí, i per tant cultural. I per tant, vivent, amb un ample vida total i complexa.

Per a molts, ací, filosofia e bre, una assignatura, una tat, una carrera, una sèrie de al servei d'un partit etc., e espectacle — quines coses hagut de passa i passem e el d'aquell senyors entre qui es declaraven enemics de i no s'adonaven que es lle no saber de pensar, i per t ser ineducats en allò qui en categoria d'homes.

Extreurem, "doncs", unes valors de l'alta pedagogia llet rus, — pedagogia de l'a ja clarejen els partidaris menys momificats d'allò de l'art, "fin de siècle". Pedag no una especialitat, una ass una carrera; ni res qui tingu gaire amb allò que molts en per escola i ensenyament. no és un llibre; ja ho diu la és una amor; pedagogia, xemplaritat de filosofia i pe xemplaritat de vida ,no é bre, no és una tècnica, és u filosofia i pedagogia, doncs, senyen"; una amor no s'en comuniquen; l'ensenyamen és no més una preparació amor. I sense aquesta con ja poden tancar, sense rem totes les escoles i les acadè dites institucions culturals bolits ensenyaments oficial mena, ni que siguin cuinat els partits haguts i per ha profitaires funcions estatal nes, casernes, pedagògique amics caixistes, a escriur nes!" no fem ironies!)

I a propòsit, com és que i el caràcter semioficial de rada, els nens de les escol estat duts a veure els ballet rebre'n l'alta i pura pedago ací un oblit imperdonable.

Veurem, doncs, unes q çons dels ballets russos, i veurem les conseqüències: fan vora d'ells moltes d'alt

J. FARRAN I MA

grat els mitjans no massa abundosos de què disposa. Fou aprovada i vista amb complaença l'actuació del Comitè de Direcció durant l'exercici anterior. Fou llegit i aprovat l'estat de comptes de l'any 1932. Tots aquests acords foren presos per unanimitat, malgrat les intervencions d'alguns socis, sembla que recentment ingressats, i, potser de bona fe, moguts per finalitats no prou clares, de donar una orientació diferent a l'Entitat, sense un programa definit. Da-

rell, Mataró, Planes Dòria, ler Boyls, Valdemi, Pasqua Meifrèn i d'altres, donen relleu a aquesta exhibició Les onze sales de la Gale rium destrien els matisos tura diversa, i n'ofereixen bellament harmòni

POQUES VEGADES una exposi obres de major qualitat qu va inaugurar dissabte a la rés. Les obres han produ